SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXIII (57) • ŠTEV. (Nº) 7 ESLOVENIA LIBRE BUENOS AIRES • 4 de marzo - 4. marca 2004

NE ŽAGAJTE VEJE, NA KATERI SEDIMO

JANEZ GRIL

Poziv Komisije Pravičnost in mir pri SŠK o davčni politiki v naši državi, s katerim se je v preteklem tednu obrnila na slovensko javnost, je večina javnih glasil v glavnem povzela in posredovala javnosti, nekatera so ga povsem prezrla. Poziv smo v celoti objavili tudi v Družini. Kdor si je vzel nekaj minut časa in ga v miru prebral, je lahko takoj videl, za kaj gre: predlagane spremembe davčne politike bodo, v nasprotju z zagotovili, najbolj prizadele družine z več otroki, kar se nikakor ne sme zgoditi.

Načrtovana davčna politika je v nasprotju z ustavno zagotovljeno socialno varnostjo in zelo krivična do številnejših družin, ugotavljajo člani komisije. Vlado pozivajo, naj predlog zakona ustrezno popravi.

Hkrati vabijo vse odgovorne in vplivne posameznike ter organizacije v naši družbi, „da se prek javnih glasil ter kulturnih in drugih ustanov v javnosti zavzamejo za izrazitejšo podporo družinam z več otroki, in s tem podprejo prihodnost našega naroda in naše države".

Sestavljavci zakona so v obrazložitvi zapisali, da se bo v zvezi z dohodnino olajšava za otroke izrazito povečala, kar pa ni res. Izračuni pokažejo, da bo celo bistveno manjša! V primerjavi s sedanjo ureditvijo bi se nekoliko povečala le olajšava za prvega otroka, za vse naslednje otroke pa bi se bistveno zmanjšala. Vsak otrok več pomeni manjšo olajšavo.

Znanka, ki ima pet otrok, je izračunala, da bi bila v tem primeru na letni ravni prikrajšana za nekaj sto tisoč tolarjev. Bolje rečeno, kaznovana, ker sta z možem zmogla toliko ljubezni in poguma, da sta se odločila za pet otrok.

Protest proti takšni krivični politiki je še toliko bolj upravičen tudi zaradi katastrofalnega demografskega stanja v naši državi. Otrok je vedno manj, prebivalstvo se naglo stara, grozi razpad socialne države.

Pokojninsko in zdravstveno zavarovanje, ki sloni na sprotnem plačevanju prispevkov zaposlenih ljudi - le teh je vedno manj - ne bo moglo zagotoviti potreb upokojenih in starejših ljudi, ki jih je vedno več.

Razpad socialnega sistema se ne bo zgodil v neki daljni prihodnosti, ampak se je že začel. Vsi ga tudi že čutimo. Uvoženi delavci, na katere po tihem računa naša liberalna politika, socialnega zloma ne bodo mogli preprečiti.

Razen, če bi tujcev prišlo toliko, da bi postali večina, slovenski narod pa ostarela manjšina.

V katoliški Cerkvi že desetletja opozarjamo na vedno manjše število novorojenih otrok in na katastrofalne posledice, ki bodo iz tega izhajale.

V zadnjem času so se s podobnimi opozorili začeli oglašati tudi drugi. Po nekaterih projekcijah bo leta 2050 na Slovenskem le še poldrugi milijon ljudi, njihova povprečna starost bo višja od 50 let. Slovenija bo tedaj ena izmed dežel z najstarejšo populacijo. Kaj nam pomaga združena Evropa, če nas v njej ne bo več? Še huje, tudi Evrope ne bo več, saj je na podobni poti izumiranja.

Časa za streznitev ni veliko. Edino upanje v vsej tej žalostni zgodbi narodnega umiranja je dejstvo, da je vedno več ljudi, ki se tega stanja zavedajo in ga želijo spremeniti. Mit o državi blaginje, ki bo s socialnim in zdravstvenim zavarovanjem namesto družine in namesto otrok poskrbela za socialno in vsako drugo varnost, se vedno hitreje razblinja v svoje nasprotje - v strah pred negotovo prihodnostjo. Le samopašna in vase zagledana politika tega ne vidi ali noče videti. Podobno slepa je tudi današnja kultura porabništva.

Upati je, da gre za slepoto, ki je ozdravljiva. Poziv Komisije Pravičnost in mir, pobuda učiteljev za otrokom bolj prijazno šolo, prizadevanje staršev, zbranih v društvu Družinska pobuda, ter številna druga prizadevanja civilne družbe kažejo, da vedno več ljudi misli in dela drugače. Rešitev vidijo v družini in v večjem številu otrok. Še bolj razveseljivo je, da se veliko mladih zakoncev zavestno odloča za tretjega ali četrtega otroka. Kljub porogljivem posmehu žensk, ki ceno svojih napačnih življenjskih odločitev plačujejo s samoto; kljub bolj ali manj prikritim grožnjam direktorjev, ki zaposlene izsiljujejo, naj se odpovedo otrokom in družini. Očitno ne vedo, da delajo krivico ljudem, ki jim bodo jutri zagotavljali pokojnino.

Poziv Komisije Pravičnost in mir je torej vabilo vsem nam, da si prizadevamo za pravičnejše razmere v naši družbi in se postavimo v bran družine in otrok. S tem bomo največ naredili tudi za svojo lastno socialno varnost in prihodnost slovenskega naroda.

Družina

Nadškof Rode se poslavlja in pripravlja

Dosedanji ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode, ki je bil pred kratkim imenovan za prefekta kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja, se je papežu Janezu Pavlu II. med zasebno avdienco zahvalil za imenovanje in zaupanje, ki mu ga je s tem izkazal. „To zaupanje je zelo osebno," je poudaril Rode po srečanju s papežem. Kot je povedal, je Janez Pavel II. mnenja, da je ta kongregacija zelo pomembna za Cerkev in se obenem zaveda, da na področju redovništva, s katerim se ukvarja omenjena kongregacija, obstajajo problemi, povezani z duhovnim življenjem in pastoralno prakso. „Sveti oče pričakuje, da bom v vrste redovnikov in redovnic vnesel svojo noto, pa tudi dinamizem in jasnost," je dejal Rode.

Papež je v pogovoru z dosedanjim ljubljanskim nadškofom večkrat omenil slovanstvo in Slovane, zato po Rodetovih besedah ni iz trte izvito mnenje nekaterih rimskih poznavalcev razmer v Vatikanu, da želi Cerkev okrepiti položaj teh narodov v rimski kuriji. Hkrati z Rodetom je bil namreč za glavnega tajnika škofovske sinode imenovan hrvaški nadškof Nikola Eterovič.

Rode je obiskal tudi sedež kongregacije, ki jo bo prevzel 18. aprila, in se srečal z njenim dosedanjim prefektom, španskim kardinalom Eduardom Martinezom Somalom, ki odhaja v pokoj. Ta je Rodetu predstavil vseh 35 uslužbencev kongregacije. O svojih načrtih za vodstvo tega urada pa je ljubljanski metropolit dejal, da bo najprej poslušal, opazoval in se pogovarjal z najvišjimi predstavniki redovnikov in redovnic. Nato si je Rode ogledal še svoje bodoče stanovanje v eni od vatikanskih palač ob trgu svetega Petra in ugotovil, da bo potrebnih precej obnovitvenih del, preden bo vseljivo.

Glede svojega naslednika na položaju ljubljanskega nadškofa je Rode pojasnil, da je bilo njegovo imenovanje za prefekta presenečenje zanj osebno, za duhovnike, škofijo in vso Slovenijo, zato o nasledniku doslej ni bilo mogoče niti ugibati. O tem se je Rode že pogovarjal z apostolskim nuncijem v Sloveniji Santosom Abrilom, ki je po tradiciji tisti, ki papežu predlaga ime novega nadškofa. „Oba z Abrilom sva mnenja, da od mojega odhoda iz Ljubljane do imenovanja novega nadškofa ne bi smelo preteči preveč časa, ker to ne bi bilo dobro ne za škofijo ne za Cerkev na Slovenskem," je poudaril Rode.

Potrdil je tudi, da bo imel pri predlaganju naslednika tudi sam nekaj vpliva in da ima kandidata že v mislih, več pa ni želel povedati.

Na povabilo slovaškega bratislavsko-trnavskega nadškofa in metropolita Jana Sokola se je ljubljanski nadškof Franc Rode mudil na obisku na Slovaškem. Rode se je ob tej priložnosti sestal tako s političnimi kot cerkvenimi predstavniki Slovaške.

Rode se je v zgradbi nacionalnega sveta v Bratislavi srečal s predsednikom parlamenta Pavlom Hrušovskym in nekaterimi ministri, zvečer pa s tamkajšnjim nadškofom ter predstavniki Slovaške škofovske konference. V soboto se je ljubljanski nadškof udeležil svete maše v katedrali sv. Jana Krščenika v Trnavi, nato pa je obiskal še romarski središči v Šaštini in Marianki.

FAZ: V Sloveniji je Evropa že dolgo samoumevnost

Vstop v Evropsko unijo za večino Slovencev pomeni le še formalnost, saj je Evropa v Sloveniji že dolgo samoumevnost, v izdaji 1. marca piše nemški Frankfurter Allgemeine Zeitung. Glede Slovenije si ni treba delati skrbi, nadaljuje časnik, saj v srednji in vzhodni Evropi skorajda ni države, ki bi bila na članstvo v EU tako dobro pripravljena. Dohodek na prebivalca je visok, večjih kmetijskih težav ni, gospodarska rast se spet viša, brezposelnost je razmeroma nizka, Slovenijo hvali časnik, ki pa hkrati vendarle opozarja še na nekaj: hrbtenica slovenskega gospodarstva so srednja in mala podjetja, katerim pa za razliko od večjih koncernov preživetje v EU ni zagotovljeno.

Potrebno je prestrukturiranje, večja vlaganja v raziskave in razvoj ter v človeški kapital, dodaja FAZ.

Potrebne so tudi neposredne tuje investicije, pri čemer pa morajo Slovenci spremeniti svojo zadržano držo do tujega kapitala. Vendar pa je za tovrstni miselni proces potreben čas, dodaja časnik, ki piše tudi o privatizaciji v Sloveniji. Ta naj bi bila kljub vsemu nekoliko prepočasna, saj naj bi še vedno bila polovica proizvodnih zmožnosti v rokah države, ob tem pa FAZ poudarja še, da je s privatizacijo zelo malo premoženja padlo v roke tujcev - na primer le 30 % bank, medtem ko naj bi povprečje v regiji znašalo med 80 in 90 odstotki.

Se pa vedno bolj uveljavlja pogled o pospešeni privatizaciji in internacionalizaciji, dodaja časnik. Slovenija naj bi bila za tuje investitorje precej privlačna, predvsem pa zaradi mosta do Z Balkana in JV Evrope. „Slovenija ima veliko za ponuditi: izvrstno infrastrukturo, poliglote, dobro izobraženo delovno silo, dobro poznavanje evropskih JV trgov ter visoko kakovost življenja." Časovna bomba pa ne tiktaka le na področju malih in srednjih podjetij, temveč tudi glede socialnega sistema v državi, še poudarja FAZ. Slovensko prebivalstvo se ne le stara, temveč tudi krči.

Naj obišče tudi Bazovico

Predsednika Sveta slovenskih organizacij (SSO) in Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) Sergij Pahor in Rudi Pavšič sta predsedniku italijanske poslanske zbornice Pierferdinandu Casiniju naslovila pismo, v katerem ga vabita, da se ob obisku v Furlaniji - Julijski krajini marca pokloni tudi spomeniku štirih slovenskih mučenikov v Bazovici, ki so jih ustrelili fašisti leta 1930.

Casini naj bi med obiskom spominskih obeležij v FJK obiskal pokopališče v Redipuglii, kostnico v Gonarsu, v tržaški Rižarni in na fojbi v Bazovici. Po Pavšičevem in Pahorjevem mnenju bi moral Casini obiskati tudi spomenik bazoviškim junakom. „Spomenik Bidovcu, Marušiču, Valenčiču in Milošu predstavlja v zgodovinskem kolektivnem spominu slovenske narodne skupnosti v FJK simbol zatiranja, ki ga je primorskim Slovencem in Hrvatom prizadelo obdobje fašizma, in hkrati odpor, ki se je kmalu spremenil v osvobodilno gibanje," sta v pismu Casiniju zapisala Pahor in Pavšič.

Enako zahtevo so Casiniju posredovali že župani občin Dolina, Zgonik in Rebentabor v tržaški pokrajini. Gre namreč za zahtevo, ki je skupna in jo slovenska javnost široko podpira, kot je podpirajo tudi vsi italijanski državljani, ki od vedno zagovarjajo vrednote sožitja, sta v pismu Casiniju še zapisala Pavšič in Pahor.

Narodna in univerzitetna knjižnica LJUBLJANA

GLEJ...

REFERENDUM O IZBRISANIH 2

BARKA BREZ RIBIČA (2) 3

ARGENTINSKE ANEKDOTE .. 4

ROŽNI VENEC ZA UBITO MATER 4

PRAH SI IN SE V PRAH POVRNEŠ 4

DZ ratificiral pogodbo o NATU

DZ je 24. februarja z 68 glasovi za in 3 proti ratificiral Severnoatlantsko pogodbo, s katero je bila ustanovljena zveza NATO. S tem dejanjem, ki so ga v DZ slavnostno obeležili, je Slovenija naredila še zadnji korak na poti do polnopravnega članstva v Severnoatlantski zvezi. Vanjo bo uradno vstopila predvidoma 2. aprila, ko bo skupaj s še šest državami - Estonijo, Latvijo, Litvo, Slovaško, Romunijo in Bolgarijo - ratifikacijske dokumente deponirala v Washingtonu.

Proti ratifikaciji Severnoatlantske pogodbe so glasovali poslanci Jelinčičeve SNS Sonja Areh Lavrič, Bogdan Barovič in Sašo Peče, glasovanja pa sta se vzdržala poslanca Zmago Jelinčič (SNS) in Aurelio Juri (ZLSD). Za izglasovanje ratifikacije je bila sicer potrebna dvotretjinska večina vseh poslancev.

Zadovoljstvo ob ratifikaciji še drugega pomembnega dokumenta v DZ letos - konec januarja so poslanci že ratificirali pristopno pogodbo z EU - so izrazili najvišji predstavniki države. Predsednik vlade Anton Rop je poudaril, da je leto 2004 za Slovenijo zgodovinsko in predstavlja „vrh večletnih prizadevanj in naporov ter začetek nove vloge Slovenije v mednarodni skupnosti". Zunanji minister Dimitrij Rupel pa je včlanitev v NATO označil za „velik uspeh slovenske državotvornosti", a hkrati tudi za „veliko odgovornost", po njegovem pa se je Slovenija že dokazala kot zanesljiva partnerica. Predsednik republike Janez Drnovšek se zaradi poti na državniški obisk na Finsko seje DZ ni udeležil, so pa iz njegovega urada sporočili, da ratifikacija pomeni zaključek enega od poglavij, začenja pa se novo.

Obrambni minister Anton Grizold je dejal, da bo članstvo v zvezi NATO pomembno vplivalo na razvoj Slovenske vojske, kljub temu pa mora ta, kot je poudaril, „ostati slovenska".

Andrej Bajuk (NSi) je dejal, da se uresničuje to, kar se je še komaj pred 15 leti veliki večini Slovencev zdelo nemogoče, številnim le sen in vizija daljne prihodnosti, takratni oblasti pa nočna mora.

Sašo Peče (SNS) pa je bil do članstva v zvezi NATO zelo kritičen, rekoč, da samo naivnež „verjame, da je bit zveze NATO ohranjanje miru in demokracije". Prepričan je tudi, da Slovenija v zavezništvu „žal" ne bo imela nobene vloge.

Oglasili so se tudi v Forumu za levico, kjer ne razumejo evforije ob vstopu v NATO in jo obžalujejo. Zavezništvo je po njihovem anahronistična obrambno-varnostna organizacija, ki ji je na lanskem referendumu „ne" reklo 34 odstotkov volivcev, precej pa se jih referenduma niti ni udeležilo.

Včlanitev v NATO je bila zadnje desetletje poleg vključitve v EU temeljni zunanjepolitični cilj Slovenije. Država je povabilo v zavezništvo pričakovala že leta 1997, ko se je NATO širil prvič po koncu hladne vojne, a je ostala razočarana. Na vrhu v Pragi jeseni leta 2002 pa je vabilo prejelo sedem držav, Slovenija pa je bila edina med njimi, ki je o članstvu izvedla referendum. 23. marca lani je za vstop v zavezništvo glasovalo dobrih 66 odstotkov volivcev, kar je bilo več, kot je kazalo v tednih pred referendumom, ko je bila javnost glede vstopa v NATO razdeljena. 26. marca lani so članice Severnoatlantske zveze podpisale pristopne protokole o vstopu sedmerice, nato pa se je začel postopek ratifikacije.

Devetnajst članic NATO ga je že zaključilo, nazadnje v začetku meseca Francija, ratifikacijski postopki v prihodnjih članicah pa potekajo ta mesec. Postopek je že pred Slovenijo končala Slovaška.

Slovenija bo v NATO vstopila skoraj natančno 55 let po podpisu Severnoatlantske pogodbe. 4. aprila 1949 je namreč 12 držav (Belgija, Francija, Luksemburg, Nizozemska, Velika Britanija, ZDA, Kanada, Danska, Islandija, Norveška, Italija in Portugalska) v Washingtonu podpisalo pogodbo, s katero so vzpostavile skupni varnostni sistem, zasnovan na partnerstvu 12 držav. Leta 1952 sta k pogodbi pristopili Grčija in Turčija, leta 1955 je sledila Nemčija, leta 1982 pa še Španija. V letu 1999 so članice NATO postale tudi Madžarska, Češka in Poljska.

Severnoatlantsko zavezništvo pa se ne le širi, temveč se hkrati preoblikuje, da bi bilo kos novim varnostnim izzivom po koncu hladne vojne, med katerimi je na prvem mestu terorizem.

Slovenija bo letos v tri zavezniške proračune prispevala skupaj 1,6 milijona evrov, prihodnje leto pa 2,5 milijona evrov. V novi poveljniški strukturi NATO bo državi pripadlo mesto načelnika logistike v združenem poveljstvu v Neaplju, na katerem se bo izmenjevala z Norveško.

Izbrisani

Pred naknadnim zakonodajnim referendumom o zakonu o izbrisanih, ki bo prvo nedeljo v aprilu, bodo ta četrtek začeli teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referenduma. Državni zbor je namreč pred dvema tednoma s spremembami odloka o razpisu referenduma za dan, s katerim začnejo teči roki referendumskih opravil, določil 26. februar. Natančneje pa bo Republiška volilna komisija (RVK) priprave na izvedbo referenduma opredelila na seji.

Roki za izvedbo referenduma bodo začeli teči natanko 12 let po izbrisu nekaj več kot 18.000 oseb iz registra prebivalcev s stalnim prebivališčem. Volivke in volivci pa bodo v nedeljo, 4. aprila, odločali o zakonu, s katerim naj bi država približno 4000 izbrisanim simbolno popravila krivice in povrnila stalno prebivališče za čas, ko jim je bil ta status neupravičeno odvzet. Z omenjenim zakonom naj bi se torej izvršila osma točka odločbe ustavnega sodišča iz aprila lani, ki predvideva povrnitev statusa stalnega bivališča tistim izbrisanim, ki so si svoj status že uredili. Pri tem pa se postavlja vprašanje smiselnosti referendumskega odločanja, saj je ustavno sodišče v omenjeni odločbi notranjemu ministrstvu naložilo, da mora dopolnilne odločbe izbrisanim izdati po uradni dolžnosti. Te pa je ministrstvo v začetku februarja tudi že začelo izdajati.

Še pred sprejetjem dokončne odločitve o njihovi zahtevi je tako ustavno sodišče 9. januarja, prav na dan, ko so začeli teči roki za referendumska opravila, zadržalo izvrševanje omenjenega akta. Potem ko je ustavno sodišče zahtevo 33 poslank in poslancev zavrglo, pa je DZ naložilo, naj določi nov datum glasovanja in nove roke za izvedbo referenduma. Spremembe odloka o razpisu referenduma, ki jih je državni zbor sprejel 10. februarja, pa so po objavi v petkovem uradnem listu začele veljati minulo soboto.

T.i. tehnični zakon o izbrisanih je državni zbor po skrajšanem postopku sprejel 29. oktobra lani, po odložilnem vetu državnega sveta pa ga je dokončno potrdil 26. novembra lani. To pa ni edini zakon, ki ureja vprašanje izbrisanih in o katerem bi po mnenju nekaterih volivke in volivci morali odločati na referendumu.

Opozicijska koalicija Slovenija je namreč vložila pobudo za zbiranje 40.000 podpisov volivk in volivcev za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma tudi za sistemski zakon, s katerim naj bi vzpostavili pravne podlage za pridobitev statusa stalnega bivanja za vse tiste, ki si svojega statusa še niso uredili, in za njihove mladoletne otroke.

Pobuda koalicije Slovenija je trenutno v presoji na ustavnem sodišču, saj je po mnenju parlamentarne večine referendumsko vprašanje, navedeno v pobudi, v nasprotju s številnimi členi ustave.

Ustavno sodišče (US) je glede pobude za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o predlogu zakona o izbrisanih presodilo, da je večina referendumskega vprašanja, ki ga v pobudi navaja koalicija Slovenija, v nasprotju z ustavo. Po mnenju US sta z ustavo skladni le alineji, ki določata, da je rok za vložitev vloge za priznanje statusa stalnega prebivališča za nazaj šest mesecev po uveljavitvi zakona ter da po tem zakonu upravičenci niso tiste osebe, ki so delovale proti vrednotam, ki jih varuje kazenska zakonodaja v skladu z določbo ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije..

US ob tem dodaja, da zakonodaja na posameznih področjih že ureja omejitev uveljavljanja pravic za nazaj na določeno časovno obdobje in da lahko zakonodajalec sprejme tudi drugačno ureditev, če za to obstajajo „razumni razlogi, ki izhajajo iz narave stvari".

Referendumsko vprašanje mora biti oblikovano tako, da vsebuje vse bistvene elemente kazenskopravne norme: kdo je lahko storilec (upravni organ ne more biti storilec kaznivega dejanja), kaj je izvršitveno dejanje (pri čemer „vsako dejanje" ne more biti izvršitveno dejanje), katere so morebitne druge pomembne okoliščine kaznivega dejanja ter kakšna naj bo kazen, predpisana za takšno dejanje (opredelitev „hujše kaznivo dejanje" je nedoločena).

Sicer pa je US kot predmet te t.i. predhodne ocene omejilo le na referendumsko vprašanje, ni „Namen predhodne ocene referendumskega vprašanja le preprečiti, da bi se na referendumu odločalo o vprašanjih, ki so v nasprotju z ustavo," še poudarja US.

Volilna komisija o referendumu

Republiška volilna komisija (RVK) je pripravila navodilo volilnim komisijam s časovnim načrtom opravil, ki so potrebna za izvedbo naknadnega zakonodajnega referenduma o t.i. tehničnem zakonu o izbrisanih. Kot je določil državni zbor, so roki referendumskih opravil začeli teči 26. februarja. Prva referendumska opravila, povezana z določitvijo volišč, njihovih območij in sedežev, tako že potekajo. Ker naj bi okrajne volilne komisije pri njihovi določitvi praviloma upoštevale že tradicionalno razdelitev, je pričakovati, da se bo na dan referenduma, 4. aprila, zjutraj v Sloveniji odprlo nekaj čez 3000 volišč. Neuradni rezultati glasovanja bodo, kot običajno, znani po zaprtju volišč, na uradne bo treba počakati do 14. aprila. Stroški referenduma pa bodo znašali 620 milijonov tolarjev.

Odlok o razpisu referenduma, njegova sprememba in besedilo zakona, o katerem bodo državljanke in državljani odločali prvo aprilsko nedeljo, bodo objavljeni pozneje. Na referendumu bodo imeli pravico glasovati slovenski državlja-

Nad. na 4. str.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Politično življenje se znova pričenja. Čeprav ni zamrlo, je pa vsaj delno zaspalo v preteklih poletnih mesecih. Z otvoritvijo rednega zasedanja parlamenta se vrača z vso silo v tem letu, ki bo v mnogih pogledih odločilno.

Nič novega. V ponedeljek, 1. marca sta se skupno zbrali poslanska in senatna zbornica. Kot je že navada ob začetku dobe rednih zasedanj, je predsednik države naslovil svoj govor na parlamentarce in narod. Če je kdo pričakoval kakih novih, posebnih napovedi, se je zmotil. Kirchner je večinoma ponovil vse doslej poznane fraze, zlasti tiste povezane z obravnavo zunanjega dolga. Nato je kot običajno navedel dosežke vlade in se zahvalil poslancem in narodu za „zvesto spremljavo in podporo" vladni politiki. Ob tem le eno misel: sedaj je norma, da se redna zasedanja parlamenta začno 1. marca in zaključijo 30. novembra. Še do pred nekaj let pa je doba rednega zasedanja trajala od 1. maja do 31. oktobra. Ti dodatni trije meseci predstavljajo za državljana nekaj zadoščenja in dokaz, da se država vsaj malo modernizira. Prejšnje obdobje je namreč odgovarjalo Argentini 19. stoletja, ko so morali poslanci iz oddaljenih okrožij potovati na konjih ali z vozovi. Sedanja doba avtocest in letal ne prenese polletnega lenarjenja, ki ni imelo primera z nobenim drugim področjem javne dejavnosti.

Trg tranzverzalnosti. Medtem, ko se je v kongresni palači odvijala slovesnost otvoritve, pa so se na trgu zbrali manifestanti z argentinskimi zastavami, v podporo predsedniku in vladi. To seveda ni bilo spontano. Shod so organizirali vladni strategi, ki so se oprli na kroge v peronističnem gibanju, ki direktno odgovarjajo predsedniku države. Sodelovale so tudi druge politične formacije, ki simpatizirajo z vladnim projektom „tranzverzalnosti". Ta ideja, kot smo že omenili, predvideva široko podporo predsedniku, ne da bi pri tem bila važna strankarska pripadnost. Novotarija je Kirchnerju potrebna, ker nima lastne strankarske strukture in je v doglednem času tudi ne more ustvariti v sklopu peronizma, še manj pa mimo ali preko njega. Doslej se mu je ta strategija še kar obnesla, ker uživa precej široko podporo med prebivalstvom.

Notranje težave. Je pa v preteklem mesecu predsednik naletel na prve težave znotraj peronizma. Udarec je padel s strani senatorja Reutemanna. Bivši guverner province Santa Fe, ki ima v svojem okrožju močno podporo, je napadel vlado zaradi podpore, ki jo je provinci obljubila po hudih poplavah lanskega leta. Tedaj se je predsednik zavezal za pomoč prizadetim v višini 500 milijonov. Senator trdi, da niti tretjina tega ni prišla v provinco, vlada pa se zagovarja, da je izpolnila skoraj vse svoje obveznosti. Ob tem se pojavi vprašanje, ali gre znova za primer velekorupcije, ali je res le vprašanje interpretacije. V Buenos Airesu namreč trdijo, da v sklop tistih 500 milijonov spadajo tudi razni razvojni plani in projekti, za katere je vlada že dala na razpolago fonde. Reutemann pa govori o direktni denarni podpori prizadetim, ki je res ni bilo. Kirchner se boji, da bi senator politično izrabil to afero, senator pa meni, da ga hoče Kirchner izolirati in mu prevzeti priljubljenost v rodni provinci. Vmes padajo obtožbe, da se Reutemann udinja menemizmu in zapada desnici, na predsednika pa pada sum avtoritarnosti in političnega spletkarjenja.

Cerkvena fronta. Ena izmed velikih Kirchnerjevih skrbi je gotovo razmerje do Cerkve. Dobro se zaveda da prizvok levice, ki je značilna za njegovo ideološko zadržanje, vzbuja nezaupanje v vrstah katoliške hierarhije. Z ene in druge strani so se doslej trudili, da ne bi prišlo do hujših sporov. Gotovo pa niso mogli premostiti afere ob predlaganju juristke Carmen Argibay za članico vrhovnega sodišča in njene izjave, da zagovarja despenalizacijo splava. V tem napetem ozračju je vlada imenovala novega veleposlanika Argentine pred Svetim sedežem. Ta je Carlos Custer, gotovo najbolj reprezentativen katoliški sindikalist. Ko ga je Janez Pavel II sprejel v avdijenci, je posebej prosil, naj država ustavi projekte v prid splavu. Najvišji vladni predstavniki so nato na vso moč zagotavljali, da to ni v vladnih načrtih.

Kako iz krize? V ponedeljek 1. marca se je v prestolnici in še drugih 14 provincah pričelo šolsko leto. Tudi to področje vzbuja rastočo zaskrbljenost v vladi in v družbi. Leto za letom ugotavljajo, kako pada nivo znanja, s katerim mladi zapuščajo srednjo šolo in skušajo vstopiti na univerzo. Spremembe, ki so jih uvedli v večini provinc, so se izkazale kot zgrešene. Poleg tega je popuščanje v zahtevah, podpihovano s strani političnih oblasti, tako v osnovni šoli kot po gimnazijah pustilo za sabo pravo intelektualno pogorišče. Vsi se zavedajo, da je treba to krizo premostiti. Prave poti pa vlada še ni nakazala. Pot je namreč kaj nepopularna, saj zahteva doslednosti in napora.

SLOVENCI V ARGENTINI

Gledališka skupina Slovenske vasi v Sloveniji

(2)

V sredo, 4. februarja se je pričel najzahtevnejši del naše turneje. Od tega dne do dneva 12. smo imeli načrtovanih deset nastopov, vsak dan enega, v petek, 6. pa dva. Prva predstava od teh desetih je bila **v Kulturnem domu** (KUD) **Franceta Bernika v Domžalah**. Kmalu po kosilu smo odšli iz Šentvida in prišli do dvorane dosti časa preje. Takoj smo iz omnibusa izložili kulise, pohištvo, rekvizite, kostume in pričeli s pripravo odra, tako da je ta bil pripravljen že dve uri pred nastopom, razen kar se tiče usmeritve luči, s katerim smo imeli malo zamude. Imeli smo čas še za obisk pri Daniju Sušniku, našem bivšem vaščanu, ki že dve leti živi v Domžalah, in za *mateado* z Danijevo družino.

Ob 19. uri je pa **Barka brez ribiča** v tretjič stopila na slovenski oder, tudi sedaj z dobro udeležbo gledalcev. Ob koncu igre in po ponovljenem pozdravu, ko smo že odhajali z odra, nas je presenetil klic domžalskega gledalca, ki je

vstal iz svojega sedeža in se glasno zahvalil igralcem in sodelavcem ne le za gledališki večer, temveč tudi za zgled ohranitve slovenščine v tujini in za ves trud in delo v prid slovenske kulture po svetu. Po predstavi so mnogi izmed publike čakali nastopajoče v hallu KUD-a za bolj oseben pozdrav in pogovor. V podzemeljskem bifeju nas je pa predsednik ustanove gostil z večerjo. Gledališki skupini je podaril nekaj tiskovin o Domžalah, skupina je pa njemu podarila (kakor je bila storila v prejšnjih dvoranah in bi storila kasneje tudi v ostalih) knjigo o **50. Obletnici Društva Slovenska vas** skupaj z drugimi spominčki.

Naslednji dan smo nekateri člani skupine zjutraj v Radomljah obiskali družino našega duhovnega vodja v Lanusu, Janeza Cerarja, čigar starši so bili na predstavi ravno prejšnji večer. Nato smo pa s tovornjakom zopet šli v Domžale, kjer smo bili pustili del scenografije. Treba jo je bilo sicer peljati v **Šentjakobško gledališče** na Krekovem trgu v **Ljubljani**, kjer smo imeli predstavo ob 19. uri. Tudi tukaj je predstava zelo dobro izpadla, kljub nekaterim neopazljivim pomotam pri besedilu. Publika je bila videti zelo navdušena, kot sklepamo po komentarjih, ki smo jih dobili po nastopu. Bili smo pa tudi navdušeni mi, kajti to je bila predstava v glavnem mestu Slovenije.

Po predstavi je skoraj vsa skupina šla na večerjo v pizzerijo Foculus v Ljubljani skupaj s predsednikom SVS Boštjanom Kocmurjem, nato smo se pa vrnili v **Zavod Sv. Stanislava** v **Šentvidu**. A vsekakor večera še ni bilo konec,

kajti naslednji dan nas je prav v zavodu čakala predstava za dijake ob enajstih zjutraj. Torej smo se odločili, da takoj pripravimo oder in gremo raje malo kasneje spat, kot pa da bi morali iz postelje prezgodaj vstati.

Priznati moram, da se je marsikdo v principu dijakov malo bal. Naše igranje in besedilo samo je predvsem ugajalo starejši publiki, čeprav seveda tudi mladini, v prejšnjih predstavah. Vendar, kako bo igro sprejela skupina samih dijakov? V tem slučaju seveda publika ni prišla na ogled predstave iz popolnoma osebne iniciative. Jih bo torej zanimal naš nastop? Bi lahko sejali v tem občinstvu tudi radovednost po življenskem besedilu igre? Poleg teh vprašanj pa je bila tudi radovednost o tem, kako bi izpeljali nastop v dopoldanskem urniku in z utrujenostjo dveh predstav v prejšnjih dveh dneh. A reči moramo, da smo po predstavi bili veseli s svojim delom in z odmevom našega nastopa pri publiki. Bila je ta izmed najbolj razpoloženih publik za komične dele igre, prav tako so pa s spoštovanjem sledili dramatičnim odlomkom in z mladinsko „sokrivdo" glasno spremljali romantični konec zadnjega dejanja.

Stoli v pomembni dvorani so bili vsi zasedeni, stali so pa tudi ljudje zadaj, spredaj pa nekateri sedeli na tleh. Poleg dijakov so med gledalci bili tudi drugi, ki zaradi raznih razlogov ne bi mogli prisostvovati večernim nastopom. Med njimi poznan igralec in pesnik **Tone Kuntner**, ki je po predstavi stopil za zaprt zastor na oder in osebno pozdravil nas vse.

Po predstavi smo imeli kosilo v zavodu, po njem pa odhod proti **Predosljam pri Kranju**, kjer smo imeli predstavo ob 19.30 uri. Okoli četrte ure smo prišli do vrat **KUD-a Predoslje**, kjer so nas sprejeli s harmoniko, zakusko in kuhanim vinom. Po sprejemu smo pripravili oder in luči, ob petih se je pa večina že udeležila svete maše v župniji, ki je bila ob Kulturnem domu.

Kakor je pozneje napisal kronist Gorenjskega glasa: *„Dvorana in balkon sta bila nabito polna. Dolg aplavz je bil nagrada za odlično predstavo."* Za nastop sta se še posebej zahvalila **Franc Benedik** v imenu kranjske občine in **Nace Korenjak** v imenu krajevne skupnosti Predoslje. Po

nastopu nas je presenetila vaščanka Katarina, ki je ob spremstvu mladega harmonikaša stopila na oder in podarila skupini razne dobrote, predvsem pa ogromno gorenjskega kruha. Nato nas je pričakovala še obilna jed in pijača v nižjih prostorih Kulturnega doma, kjer smo imeli tudi priložnost za razgovor z vaščani in drugimi osebnostmi, med njimi z bivšim ministrom za kulturo Petrom Venceljem.

Res je, da smo ob koncu bili nekoliko utrujeni, a nismo bili zaradi tega manj veseli. Nasprotno, lahko smo občutili, da smo s trudnim sejanjem pobirali čudovito žetev in sicer zadovoljnost, veselje in ganljivost slovenskih gledalcev. Naporno delo dveh predstav v enem dnevu in štirih predstav v treh dneh ga je torej **Gledališka skupina Slovenske vasi** s svojo **Barko brez ribiča** preplula z uspehom. Prav tako je pa s tem nastopom na Gorenjskem prišla do polovice programa. V Predosljah smo odigrali sicer šesti nastop, čakalo nas je še drugih šest. Prvi izmed njih naslednji dan v župnijski dvorani v Višnji Gori.

Nadaljevanje prihodnjič

Svetal sij ljubezni v igri Barka brez ribiča

Številno občinstvo je v soboto, 31. januarja napolnilo župnijsko dvorano A. Gregorčič v Štandražu in z iskreno toplino zaploskal mladim igralcem skupine Slovenska vas, ki deluje v istoimenem društvu in okraju, ki si ga je pred več kot petdesetimi leti okrog dvesto izseljenskih družin izbralo za svoj dom v daljnem mestu Buenos Aires v Argentini. Mladi iz tretje ali celo četrte generacije izseljencev so se odpravili na obisk in dramsko turnejo v rodne kraje svojih staršev oziroma dedov in se na tem potovanju po Sloveniji najprej ustavili na Goriškem, saj imajo nekateri tu tudi sorodnike.

Pri nas sta nastop poleg SvS soorganizirla Zveza slovenske katoliške prosvete in Prosvetno društvo Štandrež. Da gledališčniki zvesto nadaljujejo društveno tradicijo, v kateri je bilo doslej odigranih že nad sto klasičnih in modernih del iz slovenske in svetovne dramatike. Tudi z gledališkim delovanjem vzorno gojijo svoje korenine in veliko ljubezen do maternega jezika.

Nelahko dve uri trajajoča predstava terja od igralcev mnogo zbranosti in napora :v njenj ima namreč glavno vlogo beseda. In ravno v tej so se nastopajoči najbolje izkazali, saj smo iz natančno naučenih replik razbirali željo in voljo po jasni in dobri izgovarjavi ter seveda čim boljšem tolmačenju sporočilnosti igre.

Ivan Koršič

Novi glas, Trst - Gorica, št. 4 (okrajšano)

NOVI SVETOVNI RED!

DR. ALOJZIJ KUKOVICA DJ *(2)*

NOVA CIVILNA RELIGIJA.

Imperialistična ideologija je - kot smo že rekli - popolnoma zaprta do transcendence, do Boga. Resnično je le tisto, kar je koristno. Bog pa ni koristen za nič, zato ga ni. Zaprta je tudi vsakemu filozofskemu in še bolj teološkemu iskanju resnice o človeku in svetu. Že sama misel na to, da bi bil svet delo kakšnega stvarnika, je razglašena za nekoristno in brezsmiselno. Tisto zadnje, čemur mora vse služiti, je družba, je človeštvo. Tako se rodi neka nova civilna religija, neki nov politični ateizem, neko novo kraljestvo, čigar poganska božanstva nosijo moderna imena: oblast, učinkovitost, bogastvo, znanje, prijateljstvo, ipd.

Ta mesijanska ideologija in njena nova morala zahteva, da je treba ljudi preprogramirati. Rojevanje in vzgoja morata biti natančno načrtovana. V ljudeh bo treba intensificirati lakoto in žejo po še večjih užitkih, kot pa so sedaj ljudem na razpolago. Užitek v katerikoli obliki in meri je nov ideal človeštva. Da bo pa to možno „staremu" človeku, mu je treba vzeti vsako skrb za osebno odgovornost. Če se namreč človek prepriča, da ni več odgovoren za nobeno svoje dejanje pred nekim Bogom, ampak le pred družbo, potem je s tem odprta pot do popolnega moralnega nereda in divjega iskanja užitkov v kakršnikoli obliki. Glede prebivalstva pa naj velja načelo: toliko naj ga bo na svetu, kolikor je to koristno, kajti koristnost je edino merilo za človekovo dejanje in nehanje. Ko gre torej za to, ali naj pride novo bitje na svet, se je treba vprašati le, ali bo to bitje družbi prineslo kakšno korist, kakšen užitek ali ne. Če je odgovor negativen, potem je novo bitje škodljivo, je sovražnik človeške družbe. Torej ne sme priti na svet.

Imperialistična ideologija je totalitarna tudi v tem smislu, da ne izključuje nobenega sredstva za dosego svojih namenov in ciljev. Če je torej treba seči po umoru še ne rojenega otroka, je to treba tudi storiti. Splavljeni otrok je takorekoč spravna žrtev za dobrobit družbe. Je njen sovražnik, ker bi bil vzrok še večje revščine. Je odveč, zato ga je treba pravočasno odstraniti. Kar velja za še nerojene otroke, velja tudi za ostarele, neozdravljivo bolne in podobne ljudi. Niso več koristni za družbo, še več, so škodljivi, torej...Imperialistična ideologija je tako ustvarila novo gledanje na človekovo življenje. To ima smisel le, če družbi ni v škodo, se več, mora ji biti v korist.

Med preteklimi totalitarizmi in sedanjim je tudi ta razlika, da so nekdanje totalitarne države svojo oblast izvajale samo znotraj svojih dežel, zunaj teh meja je niso mogle. Proti njim so se lahko dvignile revolucije, ker so ljudje vedeli, kdo so nosilci totalitarne oblasti. V tem novem svetovnem redu bo to nemogoče, ker bo vladar tega novega sveta spretno skrival svoje ime in svoj obraz.

Posebno važna za širjenje te nove ideologije imajo in bodo imela množična družbena občila. Bodo jo širile, a jo hkrati tudi skrivale. Vse informacije bodo morale in so že v službi tistih, ki jo naročajo. Seveda morajo biti pa tudi po okusu odjemalcev. Kar se po teh občilih svetu kaže, mora biti po eni strani pomirjevalno in prijetno, po drugi pa strah vzbujajoče. Kar je treba ža vsako ceno doseči, je varnost bogatih, za reveže naj se brigajo v glavnem oni sami. Ti nimajo cene, niso koristni, so kvečjemu skodljivi.

Vse kaže, da je v svetu na delu veliko gibanje za neki Novi svetovni red. Kakšen red bo to in kakšna je pot do njega, je v teh vrsticah bilo nekoliko pokazano. Vsekakor je že iz povedanega jasno, da se ta red ustvarja brez Boga in v neki meri celo proti Bogu. In če brez Boga, in celo proti Bogu, potem bo tudi proti človeku. Nov poskus, kako človek hoče nadomestiti Boga - žal v svojo veliko nesrečo, ki jo delno že doživljamo.

Konec

Dve anekdoti

MOŽ - BESEDA

V prejšnjih časih so se rojaki resno držali obljub in delo za skupnost je bilo pred vsem drugim, posebno, če je bilo obljubljeno. In neredko so se vrinile težave.

Ob dvajsetletnici pobojev, junija 1965, so odkrili v slovenski hiši spomenik. Priprave so tekle v redu, le nekaj pred koncem so morali spreminjati besedilo, kar je delo zelo zavleklo. Še zadnji dan, v soboto 22. maja, sta Bukovec in Ahčin pritrjevala in gladila zadnje črke.

Saj ne bi bilo nič posebnega, če bi slučajno tisti večer ne imel Ahčin poroke. Svoje poroke namreč. Že precej čez poldan je bilo, ko je pustil Bukovca samega in skočil na kolektiv. Doma ni bilo časa za kosilo, moral se je obleči. Imel je pripravljeno novo srajco, a glej nerodo: srajca je bila za dve številki prevelika. Moral je obleči staro srajco, ki jo je seveda Minka na novo zlikala. Še kar pravočasno sta bila s pričo - Minko - pripravljena. France je klical remis. Nobenega. Klical je na vse kraje, nikjer ni bilo prostega vozila. Ura je tekla. Takrat se je spomnil France na prijaznega lastnika tovornjaka, ki mu je vedno ustregel. Res je prišel in naložil oba v tesno kabino, ker zadaj je bilo zelo umazano in brez strehe.

Pred cerkvijo je čakala nevesta, svatje so se ozirali na vse kraje in kar precej neprijetnih komentarjev je bilo slišati. Končno sta se iz tesne kabine tovornega avtomobila zrinila ženin in priča in slovesnost se je imenitno začela. Pa vse zaradi spomenika, ki je bil bolj važen kot osebne zadeve kiparja.

DUHOVITOST

Na ohceti se vedno kaj zanimivega primeri. Bili smo povabljeni na pogostitev v Emino krčmo na Alvarado; stari so jo dobro poznali.

Mize so bile polne dobrot in ljudje so se krepko „podpirali". Tudi pijače ni manjkalo. Vendar vse v spodobnih mejah, ker med gosti je bila tudi duhovska gospoda. Bil je tam gospod Orehar, najbolj zabaven je bil kot vedno gospod Lado Lenček. Po prvem navalu jedi je potrkal z nožem na kozarec in z nasmehom, kot vedno, prijazno ogovarjal novi zakonski par. Nazadnje je še pripomnil, da če bosta imela kaj fantov, saj gotovo jih bosta imela, lepo bi bilo, da bi vsaj katerega dala - pri teh besedah si je gospod Orehar pokril obraz in čakal. Gospod Lado pa je nadaljeval: „Upam, da bomo dobili od vaju kakšnega fanta v naš zavod, ki smo ga pred kratkim lepo uredili."

Gospod Orehar si je glasno oddahnil: „Oh, bal sem se, da boš prosil za tombolski dobitek, saj vedno samo za tombolo za misijone prosjačiš."

Gospod Lenček je bil zelo duhovit, a gospod Orehar ni prav nič zaostajal.

m. a.

Volilna komisija...

Nad. z 2. str.

ni, ki imajo pravico voliti v državni zbor, torej volivke in volivci, ki bodo najpozneje 4. aprila dopolnili 18 let. Skladno z zakonodajo bo mogoče glasovati tudi po pošti, na domu, predčasno na posebnem volišču na sedežu okrajne volilne komisije ter na diplomatsko-konzularnih predstavništvih Republike Slovenije.

Na diplomatsko-konzularnih predstavništvih lahko glasujejo volivke in volivci, ki v Sloveniji nimajo prijavljenega stalnega prebivališča in so vpisani v posebni volilni imenik slovenskih državljanov brez stalnega prebivališča v Sloveniji. Poleg njih lahko na voliščih v tujini glasujejo tudi volivci, ki imajo stalno prebivališče v Sloveniji in so vpisani v splošni volilni imenik. RVK pa morajo najpozneje do 20. marca sporočiti svojo željo, da želijo glasovati na katerem od diplomatsko-konzularnih predstavništev, ki imajo sedež v: Buenos Airesu, Canberri, Dunaju, Celovcu, Bruslju, Sarajevu, Pragi, Podgorici, Helsinkih, Kopenhagnu, Parizu, Atenah, Zagrebu, Rimu, Vatikanu, Trstu, Tokiu, Ottawi, Torontu, Budimpešti, Skopju, Varšavi, Moskvi, Bratislavi, Madridu, Stockholmu, Bernu, Londonu, Washingtonu, New Yorku, Clevelandu, Berlinu, Muenchnu, Beogradu in Haagu. Najpozneje do 20. marca morajo volivci RVK sporočiti tudi, če želijo glasovati po pošti iz tujine. Pri ugotavljanju izida glasovanja po pošti iz tujine bodo veljale le tiste glasovnice, ki bodo na okrajno volilno komisijo ali RVK prispele najpozneje do petka, 9. aprila, opoldne.

V prihodnji številki bomo objavili navodila veleposlaništva Republike Slovenije.

Volivke in volivci bodo 4. aprila odločali o zakonu, s katerim naj bi država približno 4000 izbrisanim simbolno popravila krivice in povrnila stalno prebivališče za čas, ko jim je bil ta status neupravičeno odvzet. Z omenjenim zakonom naj bi se torej izvršila osma točka odločbe ustavnega sodišča iz aprila lani, ki predvideva povrnitev statusa stalnega bivališča tistim izbrisanim, ki so si svoj status že uredili.

Z glasovnico bodo volivke in volivci vprašani: **„Ali ste za to, da se uveljavi zakon o izvršitvi 8. točke odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02-28 (EPA 956-III), sprejet v Državnem zboru Republike Slovenije dne 25. 11. 2003?"**

Volivke in volivci se bodo opredelili tako, da bodo obkrožili bodisi besedico ZA bodisi PROTI. Glasovnice bodo natisnjene na papirju A5 formata.

Kot je še določila RVK, lahko pri izvedbi referenduma zaupnika, ki je navzoč pri delu volilnega odbora oziroma pri delu okrajne volilne komisije, določi vsak predstavnik potrjene liste kandidatov, ki je sodelovala na rednih volitvah v državni zbor oktobra 2000. Zaupnike mora okrajni volilni komisiji sporočiti najpozneje do torka, 30.marca.

V nadaljevanju letošnjega leta bo RVK imela še kar nekaj dela, saj bodo referendumu sledile še volitve v Evropski parlament in državni zbor: 13. junija bodo evropske volitve, 26. oktobra pa se izteče tudi mandat državnemu zboru. Kot je glede volitev v Evropski parlament pojasnil tajnik RVK Marko Golobič, je rok za vložitev kandidatur za Evropske volitve 30 dni pred dnem glasovanja, pa je pričakovati, da se bo RVK sestala med 13. in 15. majem, saj bo morala odločati o potrditvi oziroma zavrnitvi kandidatur.

Rožni venec za ubito mater in nerojenega otroka

DR. STANE GRANDA

Nedavna televizijska oddaja „Zamolčani - moč preživetja" kolegov Jožeta Možine in Jožeta Dežmana skoraj bolj kot težko preteklost razkriva moralno podobo sodobne slovenske družbe. Diskusije in zmerjanja z nestrpnostjo, ki smo jih deležni v vseh oblikah medijev, dobivajo v tej luči povsem drugačno vsebino, kot so jo želeli oni, ki so jo sprožili.

Zmerjanja, ne kritike, te so bile pozitivne, ki sta jih deležna pogumna in odkrita kolega, presegajo vse meje in kažejo, da so nekateri pred vstopom Slovenije v Evropo še globoko v Sibiriji. Za eno dlako iz Stalinovih brk so pripravljeni ne le poteptati resnico, ampak onemogočiti in uničiti onega, ki je na nečednosti, če smemo zločine sploh tako imenovati, opozoril. Jožetu Možini z izjavo, da se izdaja za zgodovinarja, odrekajo celo izobrazbo in kvalifikacijo, ki jo je s študijem in pridnostjo pridobil na Univerzi Edvarda Kardelja. Ali s tem bolj žalijo tudi univerzo ali Kardelja, se naj odločijo sami.

Možina in Dežman sta z oddajo odprla več moralnih kot zgodovinskih vprašanj. Te se ne nanašajo zgolj na preteklost, ampak tudi na sedanjost.

Temeljno vprašanje je: ali lahko z veličino cilja opravičimo zločin? Odgovor je za normalne in civilizirane ljudi jasen. Nikoli ne smemo delati nekaj slabega, če hočemo doseči nekaj dobrega! Glede na to, da nekateri te večne moralne zapovedi ne morejo sprejeti, se moramo vprašati, ali je danes za nekatere, ki se razglašajo za humaniste, življenje v resnici sploh vrednota? Ali ne bi bili sposobni enakih zločinov ponoviti? Bojim se, da nas je lahko ob pogosto slišanem: „Še premalo smo jih pobili, zato pa danes to doživljamo!" strah ne le prihodnosti, ampak tudi sedanjosti.

Zgodovina krščanstva in Cerkve pozna tako mučence za vero kot tudi stranpoti križarskih vojn in nasilno pokristjanjevanje. Zato moramo bolj kot obsojanje širiti idejo odpuščanja, kar so tako prepričljivo naredili tudi neposredni svojci žrtev. Odkop ubite matere z zvezanimi rokami in rožnim vencem preko njih sporoča, da so tudi okoli morilcev bili ljudje, ki so spoštovali človeško dostojanstvo in nesrečni pokojnici v nečloveških razmerah izkazali spoštovanje na način, ki najbolj razkriva strahoto zločina. Ne morem si namreč predstavljati, da bi nekdo ubiti noseči materi iz norčevanja ovil roke z rožnim vencem, ampak je bil to njegov tihi, a danes vidni protest zoper zločin. Tudi to odkritje je velika zasluga Možine in Dežmana.

Moralno soočanje z lastnimi zločini je težje kakor vsaka sodba in obsodba.

Družina

OPOZORILNE STAVKE

Enourne opozorilne stavke industrijskih sindikatov pri Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS) se je po vsej Sloveniji po prvih ocenah udeležilo 119.000 delavcev, tako članov svobodnih sindikatov kot tudi drugih sindikatov. Sindikati, ki so z udeležbo zadovoljni, upajo, da bo stavka delodajalce spodbudila k pogajanjem o tarifnih prilogah panožnih kolektivnih pogodbah. Časa za to imajo en mesec.

Maša za dr. Valentina Meršola

25. februarja je minilo 110 let od rojstva radovljiškega rojaka dr. Valentina Meršola, ki je rešil številne Slovence pred komunističnim holokavstom. V spomin na tega velikega moža je na pepelnično sredo, 25. februarja v radovljiški farni cerkvi sv. Petra dekan Jože Drolc daroval sv. mašo.

Te se je udeležilo več novih prišlecev iz Argentine, kakor tudi odborniki in člani društva Slovenija v svetu, ki so se tako pokojnemu Meršolu zahvalili za vse, kar je storil za naš narod.

Prah si in v prah se povrneš!

DRAGO K. OCVIRK

Med ramadanom, ko so se muslimani postili, so nas mediji temeljito poučili o tem dogajanju. Ker je post eden od petih stebrov islama in je zato pomembno duhovno doživetje za muslimana in vso islamsko skupnost, je bila takšna medijska pozornost dobrodošla tudi za ljudi drugačnih duhovnih obzorij. Ne le, da si s tem širijo obzorja, marveč spoznavajo tudi svet svojih sodržavljanov, njihove verske poglede, vrednote in dejavnosti. Vse to pa je lahko le v prid boljšim odnosom med ljudmi različnih (ne)ver in med (ne)verskimi skupnostmi.

Tudi pustovanje so mediji izčrpno pokrivali in o pustu, njegovem „liku in delu", smo izvedeli vse in še več. Kaže, da je pustovala vsa dežela, pač po še eni varianti črednega načela: „Kdor ne skače, ni Sloven`c!" Ljudje so se naskakali, naveselili in narazgrajali, sedaj pa naj bi življenje krenilo po ustaljenih tirnicah. Toda težava je v tem, da se vsakdanji ritem ne razlikuje bistveno od pustovanja. Tu ne merim na tolikokrat ponovljeno misel, da ljudje neprestano nosijo maske, ampak na kulturo, ki nas pogojuje in določa do te mere, da postajamo njeni jetniki, ne da bi se tega zavedali. Potopljeni smo namreč v kulturo, kjer je zabava ne le pomemben del vsakdana, marveč tudi gospodarska panoga. Ljudje pač imamo vse več prostega časa, ki ga je treba porabiti, in tu nam prihaja naproti „razvedrilna industrija" s svojo pestro ponudbo od medijev do športa, od rock koncertov do partizanskih veselic... Če so se svojčas delavci borili za prosti čas, pa večina danes ne ve, kaj početi z njim. Zabava za zabavo in na koncu naveličanost, dolgčas, nezadovoljstvo, kar spet preganjamo z novim krogom tekanja od zabave do zabave. Za pustom... pust, za pustovanjem... pustovanje... Zakaj ta začaran krog? Zakaj tekanje v njem? Vse naše kulturno okolje je tako narejeno, da človeku prikriva ranljivost in bolezen, smrt in umrljivost, hrani pa ga z mitom o večni mladosti in neumrljivosti. In takšnim mitom z vsem srcem verjamemo, pisani so nam na kožo, še zlasti, če imajo pridih znanstvenosti. Še ni dolgo, kar mi je neki že rahlo postarani akademik navdušeno razlagal, kako je genetika na tem, da nam bo življenje podaljšala na štiristo let. In v teh štirih stoletjih bo znanost zagotovo že toliko napredovala, da bo odpravila tudi smrt. Ko sem v zadregi zamrmral: „A tako mislite?" me je debelo pogledal in se poslovil.

Katoličani prekinejo ta začarani krog zabave, s katerim si ljudje prikrivajo resnico o sebi, s pepelnico. Ta je dan strogega posta, ki je vrata v štiridesetdnevni post, ko se srečajo sami s seboj in se pred soverniki in Bogom izmerijo pri obredu pepeljenja. Pri pepeljenju jim namreč duhovnik s pepelom zariše križ na čelu in pospremi z besedami: „Pomni, človek, da si prah in da se v prah povrneš." Naj se sliši še tako nenavadno, toda ta starodavni obred deluje očiščevalno in osvobajajoče. Človek vzame namreč spet v zakup svojo smrtnost, obnovi spomin na svoj zemeljski izvir in na svoj zemeljski konec. Spravi se sam s seboj, se zahvaljuje zase smrtnika, obenem pa se odloči, da s smrtjo ne bo paktiral, ne bo njen zaveznik in se ji ne bo predal brez boja. V razmerju do sveta ga bo vodila ekološka odgovornost, druge pa bo sprejemal in z njimi sodeloval pri počlovečevanju osebnih in družbenih odnosov. Svet pač ni zato, da bi ga požrli, ampak da bi na njem pospeševali življenje. Zato je prva značilnost posta odpoved hrani oziroma bolj skromno uživanje hrane in pripravljenost, da jo delimo drug z drugim. Prav s solidarnostjo med ljudmi je moč premagovati lakoto v svetu in ohranjati svet v takšnem stanju, da bo še dolgo dom in hrana vsemu živemu, tudi človeku.

Dogodek prve vrste, vreden vse medijske pozornosti, bo naslednjih štirideset dni post, ki ga bodo opravljali katoličani. Bolj ko ga bodo vzeli zares, bolj bodo iz njega prišli osebno in skupinsko prerojeni. Po resnično evangeljskem obhajanju posta lahko od njih pričakujemo večjo osebno in skupno samozavest, saj bodo v času preizkušnje na novo odkrili vrednost in osvobodilno moč svoje vere. Spomnimo se, da je Jezus po postu šel med ljudi in javno nastopil. Začel je uresničevati božjo zamisel, ki jo je razkril prerok Izaija: „Mar ni to post, kakršnega sem izbral: da odpneš krivične spone in razvežeš vezi jarma, da odpustiš na svobodo zatirane in zlomiš vsak jarem?" Kakor je Jezus imel takrat nekaj povedati in storiti, tako ima to tudi danes, le da to dela po svojih vernih, ki so njegova Cerkev.

Dnevnik (okrajšano)

KAKŠNE VRSTE MESA JEDO V SLOVENIJI?

Po klavnicah po Sloveniji so v letu 2003 v primerjavi z letom poprej zaklali za 12,7 odstotka več perutnine, 8,5 odstotka več konj in ovac ter za 7,7 odstotka več goveda. Zmanjšalo pa se je število zaklanih prašičev, in sicer za 1,2 odstotka.

NOVICE IZ SLOVENIJE

RAZSTAVA KARIKATUR

V avli mestne občine Nova Gorica so odprli likovno razstavo karikaturista Boža Kosa. Božo Kos se je rodil leta 1931 v Mariboru, v Ljubljani pa je postal inženir fizike. Sprva je ustvarjal kot svobodni umetnik,potem urednik, med drugim satiričnega lista Pavliha in otroške revije Ciciban. Za svoje delo je prejel več nagrad, med drugim tudi dve Levstikovi nagradi za ilustracije, Pjerovo nagrado za karikaturo, nagrado Prešernovega sklada in nagrado zlati Aritas 2001 za likovno satiro v Sloveniji. (Božo Kos je brat pesnika p. Vladimirja Kosa iz Tokia. Op. ur.)

IZVOZNE TEŽAVE

Evropska zveza ima s Hrvaško in Makedonijo sklenjena stabilizacijsko-pridružitvena sporazuma, z Bosno in Hercegovino in Srbijo-Črno Goro pa sporazume, po katerih lahko podjetja iz teh držav v države zveze izvažajo brez carin, vendar reciprociteta za podjetja iz EZ ne velja. To bo za slovenska podjetja, ki na oba trga veliko izvažata, prineslo nekaj težav, kljub temu pa bodo podjetja z vstopom Slovenije v EZ precej več pridobila kot izgubila, je povedala direktorica oddelka za trgovinske odnose z JV Evropo, Rusijo in Ukrajino Francoise Le Bail. - Tudi z Mehiko je sklenjen eden najširših prostotrgovinskih sporazumov. Tako se bodo pogoji poslovanja med Slovenijo in Mehiko za slovenske poslovneže močno izboljšali po vstopu v EZ. - Slovenija v EZ in države pristopnice proda 70 odstotkov celotnega izvoza in bo tako po vstopu v unijo beležila le še 30 odstotkov pravega izvoza, od tega 20 odstotkov v države bivše Jugoslavije. Slovenski izvozniki se morajo zato predvsem za zmanjšanje tveganj usmeriti na druge, bolj oddaljene trge.

PO SVETU

ŽALOVANJE V MAKEDONIJI

Na jugu Bosne in Hercegovine je strmoglavilo makedonsko vladno letalo, na katerem je bil tudi predsednik Makedonije Boris Trajkovski. Trajkovski je bil namenjen na Mednarodno konferenco o vlaganjih v BiH, ki se je začela v Mostarju, ko je njegovo letalo strmoglavilo na goratem območju med krajema Ljubinje in Stolac. Vzrok za nesrečo ni znan, v času strmoglavljenja letala pa naj bi bilo na težko dostopnem območju slabo vreme.

V HAITIJU SE ZGODOVINA PONAVLJA

Uporniške sile na Haitiju so zavrnile mednarodno pobudo o mirni rešitvi spora in delitvi oblasti, ki bi predsedniku države Jeanu Bertrandu Aristideu omogočila ostati na položaju do izteka mandata leta 2006, uporniki pa bi dobili položaj premiera. Zato so uporniki prevzeli nadzor še nad mestoma Mirebalais in Les Cayes, napovedujejo pa tudi, da bodo prestolnico zavzeli v prihodnjih dneh. V prestolnici Port-au-Prince pa so izbruhnili neredi. Več sto ljudi je ropalo skladišča, poročali pa so tudi o več mrtvih. Medtem ko številni prebivalci pričakujejo vkorakanje oboroženih upornikov v mesto, se ropanje in nasilje nadaljuje. Militantni privrženci predsednika Aristidea obvladujejo ulice in grozijo voznikom ter tujim novinarjem. Ponekod po cesti ležijo trupla, za katera ni jasno, ali so žrtve političnih nasprotij ali splošnega kriminala. Aristide, ki je medtem izgubil podporo Francije, ZDA in Kanade, pa je ponovno izključil možnost odstopa. Vendar je 1. marca odstopil in zbežal iz države. Začasni predsednik, predsednik vrhovnega sodišča, je sklical nove volitve.

SLOVENCI IN ŠPORT

LOKOSTRELCI NA POKLJUKI TRIKRAT SREBRNI

Slovenski lokostrelski biatlonec Andrej Zupan je na Pokljuki osvojil dve srebrni medalji. Po naslovu podprvaka v šprintu je enak položaj ohranil tudi po zasledovalni tekmi (10 km), v kateri je brez zgrešenega strela za 31 sekund zaostal za Rusom Andrejem Markovom, ki je zgrešil trikrat in kljub temu ubranil prvo mesto iz šprinta. Gaber Lah je osvojil enajsto, Matevž Krumpestar pa dvanajsto mesto.

V preizkušnji na deset kilometrov s skupinskim startom je bil najboljši Rus Igor Samojlov. Najboljši slovenski predstavnik je bil Andrej Zupan na petem mestu, Gaber Lah je bil deseti, Matej Krumpestar mesto za njim, Ivan Maradin je bil 20., Jaka Marinšek pa 25.

Tudi slovenska moška štafeta je osvojila srebrno kolajno v postavi Jože Poklukar, Gaber Lah, Andrej Zupan in Matej Krumpestar: z osmimi zgrešenimi streli in 6:08,8 minute zaostanka je priznala premoč le ruskim tekmovalcem.

BIATLON V LAKE PLACID

Šprinterske preizkušnje biatlonskega svetovnega pokala v Lake Placidu so bile zelo uspešne za slovenski biatlon, saj je Janez Marič na 10 kilometrov dolgi progi brez zgrešenega strela in s 16,2 sekunde zaostanka za prvouvrščenim zasedel tretje mesto. Matjaž Poklukar je bil 32., Marko Dolenc 47., Martin Ponikvar pa 49.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Samostojna Slovenija

Glavna naloga, ki jo je izvedel DEMOS v novi samostojni Sloveniji, je bila razglasitev samostojnosti na dan 25. junija 1991 leta. Še isti večer je jugoslovanka armada - JLA - napadla Slovenijo. Tako jo je hotela prisiliti nazaj v Jugoslavijo. Kot prvo nalogo so hoteli izvesti zasedbo mejnih prehodov, med drugim tudi zato, da bi lahko oni dobivali carino. Za marsikatere prehode se je vnela huda borba, a jugoslovanska armada ni veliko dosegla. Z večjo tankovsko silo je prekoračila mejo s Hrvaško in stalno prodirala v osrčje proti Ljubljani, pa tudi druge enote so izšle iz svojih vojašnic, npr. iz Vrhnike proti Ljubljani. Tudi avioni JLA so napadali položaje.

A Slovenija je bila pripravljena na obrambo. Slovenska teritorialna obramba, to je rezervni častniki in vojaki, so pričeli napadati JLA, in čeprav so bili v manjšini, so jo uspešno ustavili. Obkolili so na primer tankovsko četo, ki je prodirala po cesti s Hrvaške, tako da ni mogla ne napredovati ne se umakniti. Letala na reakcijski pogon zaradi majhnosti Slovenije niso mogla razviti svojih sil.

Tako je ta vojna trajala le pet dni brez uspeha.

Mednarodni forum je bil začetka nejasen. Večina je bila za Jugoslavijo, ker je niso hoteli razbijati. A imeli smo le nekaj zagovornikov, ki so uspeli, ker jugoslovanska vojska ni dosegla hitre zmage. Končno so evropske države dosegle, da se je vzpostavilo premirje. Za nekaj mesecev je bila Slovenija prisiljena, da je zamrznila svojo odločitev.

Tako so se na Brionih zbrali odgovorni politiki iz Slovenije, Jugoslavije ter Evrope. Po daljših pogajanjih je Slovenija zmagala. Jugoslovanska vojska je obljubila, da se umakne, kar je tudi izvršila. In Slovenijo je priznalo precej držav, med njimi med prvimi Vatikan in Argentina.

Tudi v mednarodnem pogledu je bila Slovenija tako priznana kot samostojna.

V notranjem pogledu pa je od proglasitve delovala vedno samostojno. Sprejemala je zakone in vzpostavljala notranjo samostojnost. Iz Teritorialne obrambe je razvila slovensko vojsko, vzpostavila svoj denar - tolar, in podobno.

Na čelu nove države so bili predsednik države Milan Kučan, predsednik vlade Lojze Peterle in predsednik parlamenta Franc Bučar, ki so delovali več ali manj enoglasno.

V državi je prenehala diktatura, nastopila je svoboda tiska in politične pravice. Komunisti so se bolj potuhnili, ker so mislili, da je zanje nastopil konec. Toda vlada ni razglasila lustracije, kakor so jo drugod v vzhodnih državah.

PISALI SMO PRED 50 LETI

ZA PUSTNE DNEVE

Smo v Buenos Airesu imeli lepo vreme. Veliko Slovencev je odšlo za pustne dneve v Mendozo na obisk rojakov in sorodnikov. Na pustno nedeljo in na pustni torek je veliko Slovencev odšlo v Luján. V teh dneh so bile tudi dobro obiskane slovenske gostilne. Znanci in prijatelji so v dobri družbi prebili več ur.

MENDOZA

Društvo Slovencev v Mendozi se je odločilo, da bo odslej prirejalo svoje redne prosvetne sestanke. Na prvem takem sestanku, ki se je vršil 14. februarja, je govoril prof. Bajuk o narodni zavednosti slovenskih izseljencev.

LANUS

Občni zbor Comisión de Fomento Villa Eslovena je nedvomno važen dogodek. Prejšnji odbor je podal poročilo, da je bilo položenih skoraj 7 kvader pločnikov, seveda s prostovoljnim delom. Danes se pride iz vseh skupin hiš po trdem iz Slovenske vasi. Dohodkov v denarju je bilo nad 3.000 pesov, vsi člani so dobili pred kratkim natančno bilanco.

Na volitvah je bil soglasno izvoljen stari odbor z malimi spremembami. Županoval bo še nadalje Ignacij Glinšek. Zbora se je udeležil tudi župnik Hladnik.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Caso: Yugoslavia

La evolución interna en Eslovenia y en la monarquía, más los sucesos en los Balcanes pusieron en primer plano el caso de Yugoeslavia.

La revuelta de mayo en Servia fue saludada con júbilo en Eslovenia porque suponía una evolución hacia la democracia. En Croacia despertaron simpatías las protestas antihúngaras; en Macedonia se produjo el levantamiento de Ilinden. En las elecciones para el parlamento croata se presentó la coalición servo-croata. El año 1908 trajo la anexión de Bosnia y Herzegovina a Austria. La primera guerra balcánica barrió con el poder turco en Servia y por consiguiente en toda Europa.

El escritor Ivan Cankar escribió: ,,De ninguna manera somos austríacos, ni sólo eslovenos; somos parte integrante de una gran familia que vive desde los Alpes Julianos hasta el mar Egeo".

Hacia fines del siglo XIX resurgió entre los eslovenos la idea de unirse a los croatas. Krek y Brejc, representantes del Partido Nacional Esloveno, se declararon a favor de la incorporación de Eslovenia Unida a Croacia sobre la base del derecho croata.

En 1909 Krek propuso, con la anuencia de las dos partes, que el parlamento diera su visto bueno como paso previo a la unión de los eslavos del Sur. Esto sería factible con la reorganización de la monarquía en una federación de naciones. La corona austríaca tendría entonces una tercera componente yugoeslava. Esto era el punto básico del programa trialista. Confiaban en el príncipe heredero Francisco Ferdinando. Pero no se hablaba de unirse al reino de Servia.

El Partido Popular Esloveno SLS organizó con los croatas varias reuniones para crear un único partido croata-esloveno. De este modo se comenzó a escribir mucho sobre un único pueblo yugoeslavo, o del pueblo croata-esloveno. Revivieron las ideas sobre una única lengua culta, el croata, mientras que las lenguas populares se irían fundiendo paulatinamente con ella.

El partido liberal también adoptó la idea yugoeslava, pero estaba desunido.

OSEBNE NOVICE

Poroka. V soboto, 28 februarja sta se poročila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Pavel Filipič in Sonja Zarnik**. Za priče so bili nevestina mati Ludmila Zarnik roj. Rupnik in brat Aleksander Zarnik, ter ženinova starša Janko Filipič in Mara Filipič roj. Avguštin. Poročal je pater dr. Alojzij Kukovica ob somaševanju delegata dr. Jureta Rodeta.

Novoporočencema čestitamo in želimo obilo sreče!

Izreden uspeh. Na vzgojni fakulteti univerze University of Southern Queensland, Australia, je dokončala študije **Ljudmila Hribar** in prejela naslov Master On Line Education. **Ob izrednem uspehu iskreno čestitamo !**

Smrt. V Goyi (Corrientes) je umrla sestra **Cecilija Ogris** (74). **Naj počiva v miru!**

Razvil se je tudi razgovor o sajenju dreves pred hišami in kako napeljati vodo v greznice, da ne bo kazila lica vasi.

RUDA JURČEC KNJIGA O TITU

Ko je Tito obiskal Stalina leta 1946, je bil tudi na večerji v Stalinovi hiši. Po večerji je že precej okajen Stalin navil gramofon in pričel plesati. Ponudil je Titu, da pijeta brativščino. Naslednji večer so bili Jugoslovani na večerji pri Beriju, sedaj skupaj z Bolgari. Tam se je videlo, da je Stalin skušal razdvojiti Jugoslovane in Bolgare; hujskal Jugoslovane, naj zasedejo Albanijo.

Že leta 1937, ko je bil Tito v Moskvi, je bil po Dedierju tako razočaran, da je celo jokal. (op.: Vendar je bil pri justifikaciji svojega prednika Gorkiča celo navzoč.)

Svobodna Slovenija, štev. 7; 4. marca 1954

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Martin Sušnik, Alojzij Kukovica, Milena Ahčin, SVS. Mediji: STA, Družina, Delo, Dnevnik.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino $ 70, pri pošiljanju po pošti pa $ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime *,,Eslovenia Libre"*, v inozemstvu *(bančne čeke, ne osebne)* na ime *,,Antonio Mizerit"*.

Oblikovanje in tisk: ***TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.*** */ Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail:* vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7 | FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211 | R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

ILIRIA TUR Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844- mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
2. marca 2004

1 EURO	237,59SIT
1 U$S dolar	190,33SIT

REŠITEV KRIŽANKE

Vodoravno: 1. levo; 5. JZ; 7. avto; 11. Medžugorje; 14. prase; 16. Dob; 17 Eros; 19. i-a; 20. erg; 22. rast; 24. Ba; 25. mol; 27. osi; 29. alt; 30. sedanji: 32. dolga; 24. one; 35. nevolja; 37. ki; 39. lava; 41. sit; 42. Argentinci; 47. starci; 48. volja.

Navpično: 2. Ema; 3. vesela; 4. oder; 5. Jud; 6. zgori; 7. ar; 8. vjet; 9. ter; 10. spi; 12. oba; 13. osat; 15. ramena; 18. oblaki; 21. gojenec; 23 spojeno; 26. odevat; 28. siv; 29. srebro; 30 solo; 31. NN; 32. dl; 33. la; 36. ost; 38. iti; 40. ara; 41. sij; 43. GR, 44. ni; 45. IV; 46. cl.

Slovenski osnovnošolski tečaji
Začetek pouka

Sobota, 20. marca:

ABC po slovensko ob 9.30 uri
Balantičeva šola ob 8.15 uri
Baragova šola ob 8.00 uri
Jurčičeva šola ob 8.15 uri
Prešernova šola ob 8.30 uri
Rožmanova šola ob 8.15 uri
Slomškova šola ob 8.00 uri
Aljaževa šola v Bariločah, ABC v Bariločah in Ciril-Metodova šola v Mendozi po dogovoru.

Srečanje za odbornike SDO-SFZ

Zaradi nepremostljivih težav je odpadlo taborenje za preučitev mladinskih organizacij, napovedano za 5. marca. Namesto tega pripravljamo srečanje za soboto, 20. marca.

Ponovno lepo vabimo vse krajevne odbornike!

Prvi slovenski vojaki v Afganistan

Predhodnica Slovenske vojske, ki šteje šest vojakov, je 25. februarja odpotovala v Afganistan. Tokrat je odpotovalo šest vojakov, glavnina 12 vojakov pa bo v Afganistan predvidoma odpotovala prvi teden marca. Po oceni SV gre za najzahtevnejšo vojaško aktivnost SV po osamosvojitvi leta 1991.

Prvotno je bilo predvideno, da naj bi predhodnica SV v Afganistan odpotovala že 9. februarja,. Kot je v začetku meseca pojasnilo obrambno ministrstvo, so predstavniki poveljstva mednarodne brigade v Kabulu prosili SV za spremembo datuma prihoda zaradi velike obremenitve logističnih zmogljivosti ob redni in načrtovani zamenjavi ter premikih enot večnacionalne brigade v Kabulu, ki bo v naslednjih šestih mesecih delovala v okviru misije mednarodnih varnostih sil v Afganistanu.

Najstarejši argentinski Slovenec umrl

Kot smo še poročali v osebnih novicah, je 19. januarja t. l. v Córdobi umrl Evgen Likar, najstarejši Slovenec v Argentini. Preteklega 18. novembra 2003 je namreč izpolnil 103 leta.

Pokojni gospod Likar se je rodil 18. novembra 1900 v Vojskem pri Idriji kot zadnji sin Jakoba Likarja in Marjane Gnezda. Kot 17 letni mladenič je odslužil prvo svetovno vojno, potem pa je njegov rojstni kraj prišel pod Italijo. Kot drugi Primorci je tudi on moral oditi v širni svet.

Tako je 19. novembra 1927 v Trstu stopil na ladjo Saturnia in po nekaj tedenski plovbi stopil na argentinska tla 17. decembra. Kmalu je dobil službo v kolegiju La Salle v Buenos Airesu kot kuhar, poklic ki ga je bil vajen še od doma. Takoj se je pričel učiti španščine in je na istem mestu delal do leta 1937, ko je odšel na novo mesto - v istem poklicu - v kolegiju La Salle v Argüello, provinci Córdobi.

Tam je spoznal Adelo Dávila, s katero se je poročil v letu 1941 in mu je bila zvesta družica vse svoje življenje. V zakonu sta imela dva otroka, Hectorja in Azuceno, ki sta ju vzgajala v krščanskem duhu. Leta 1969 se je upokojil, žena pa mu je umrla leta 1970.

Rojaki iz Córdobe so ga poznali in spoštovali zaradi njegove poštenosti in vernosti. Njegova smrt je užalostila sorodnike in prijatelje, ki mu želijo večnega pokoja.

OBVESTILA

SOBOTA, 6. marca:
Sprejemni izpiti na Srednješolskem tečaju RMB ob 9.00 uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 7. marca:
Tombola na Pristavi ob 15.30 uri.
PETEK, 12. marca:
Začetek duhovnih vaj za fante.
SOBOTA, 13. marca:
V Jurčičevi šoli v Carapachaju ob 10. uri sestanek staršev in vpisovanje.
Na Srednješolskem tečaju RMB v Slovenski hiši: ob 15.00 popravni izpiti, ob 17.30 vpisovanje in ob 18.30 začetna sv. maša.
NEDELJA, 14. marca:
Otvoritev slovenskih osnovnih šol ob 16. uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 18. marca:
Sestanek zveze žena-mati iz San Martina, ob 16. uri v domu.
PETEK, 19. marca:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 20. marca
Celodnevno srečanje za odbornike SDO-SFZ.
SOBOTA, 27. marca:
Pričetek pouka na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.
SREDA, 31. marca:
Seja voditeljic osnovnih šol, ob 20. uri v Slovenski hiši.

35. TRADICIONALNA
TOMBOLA NA PRISTAVI

v nedeljo, 7. marca 2004, ob 15.30 uri.

1. dobitek: hladilnik z zmrzovalno skrinjo
2. dobitek: televizijski sprejemnik 20"

Rep. de Eslovenia 1851 - Castelar - 4483-4528 **Z veseljem Vas pričakujemo!**

Začetek slovenskih osnovnih šol

bo v nedeljo, 14. marca, ob 16. uri v Slovenski hiši.

ob. 16. uri: sv. maša, na čast sv. Duhu

ob 17. uri: v dvorani škofa Rožmana igra

Kirkinčo Tinčo

Avtor: **Nani Šušteršič Rezelj** - režija: **Andrejka Vombergar Štrfiček**
v izvedbi **Slomškove šole**

Vstopnina za odrasle $ 3.- za otroke $ 1.- **Vsi prav lepo vabljeni!**

ABC PO SLOVENSKO

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA ŠPANSKO GOVOREČE OTROKE IN ODRASLE

Pouk vsako soboto od 9.30 do 12.30 ure v Slovenski hiši.
Začetek 20. marca

Mladina izgubila obtožbe proti Podobniku

Tednik Mladina bo moral preklicati trditve, ki jih je v zvezi z nekdanjim predsednikom SLS Marjanom Podobnikom objavil 17. marca 1998, je razsodilo vrhovno sodišče.

Takrat so namreč v tedniku zapisali, da je Podobnik v začetku oktobra 1992 na sestanku direktorja Leka Metoda Dragonjo napeljal, da mu je dal 55.000 nemških mark za SLS. Med drugim pa naj bi Podobnik Dragonji tedaj tudi obljubil, da bo v zameno za omenjeni prispevek uvrstil Metko Karner Lukač med kandidate za poslance državnega zbora.

Mladina bo morala preklicati tudi trditev, da je Podobnik na omenjenem sestanku Dragonjo povabil, naj vstopi v SLS, kar naj bi ta po premisleku čez nekaj dni zavrnil. Prav tako bo moral tednik preklicati trditev, da bo Metod Dragonja, če bo SLS v vladi, lahko tržni delež, ki so ga leta 1991 na slovenskem tržišču imela jugoslovanska farmacevtska podjetja, nadomestil z Lekovimi izdelki, in da je Podobnik nekaj dni pred tem enako pomoč obljubljal konkurenčnemu podjetju Krka iz Novega mesta.

Poleg tega, da bo morala Mladina v roku 15 dni preklicati naštete trditve, ji je vrhovno sodišče tudi naložilo, da mora v reviji na svoje stroške objaviti uvod, izrek in obrazložitev sodbe. Tudi to mora Mladina objaviti v 15 dneh.

Kot je v sporočilu za javnost zapisal Podobnikov zagovornik Jože Hribernik, je Mladina s tem, ko je objavila prispevek, ki je bil žaljiv do Marjana Podobnika, zlorabila pravico do svobodnega izražanja in dolžnost obveščanja javnosti, ,,saj bi se morala zavedati, da je neupravičeno objavila neresnična dejstva, ki so za tožnika lahko hudo žaljiva".

Kot je znano, se primer Podobnik proti Mladini vleče že kar nekaj let. Okrožno sodišče je že leta 2001 razsodilo, da mora Mladina preklicati vse sporne trditve iz omenjenega članka, Podobnik pa je najprej od tednika zahteval tudi 25 milijonov tolarjev odškodnine, vendar je sodišče to zahtevo zavrnilo. Primer so si nato ,,podajala" okrožno, višje in vrhovno sodišče, pričakovati pa je, da se tudi s tokratno razsodbo vrhovnega sodišča zadeva še ne bo zaključila, saj lahko najverjetneje pričakujemo pritožbo Mladine.

"... in kateri so delali dobro, bodo vstali k življenju ..."
(Jan 5, 29)

Z globoko žalostjo sporočamo, da je pri 73. letih odšel po večno plačilo k Bogu naš dragi mož, ata, stari ata, svak, stric in bratranec, gospod

Ludvik Šmalc

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga med boleznijo obiskali. Še posebna zahvala čč. gg. Janezu Cerarju, Jaku Barletu in Mirku Grbcu za obiske in redno prejete zakramente, ter čč. gg. prelatu Juretu Rodetu, Janezu Petku in Jožetu Bokaliču za molitve ob krsti.

Dragi ati, vedno nas bo spremljal tvoj zgled in spomin.

Žalujoči: žena **Slavka roj. Mehle**;
hčerka in sinova: **Marta**, **Jože** in **Janko**;
zet in snahi: **Jože Čampa**, **Mateja Hribar** in **Marjana Urbanija**;
vnuki: **Cecilija**, **Damijan**, **Fernando**, **Aleš**, **Klara**, **Sebi** in **Fede**;
bratranec: **Ivan Arko** z družino;
družini **Mehle** in **Sladič-Fink**.

Buenos Aires, Ribnica, Ushuaia